

- 805 Ἦσαν λοιπὸν οἱ βασιλεῖς τοῦ χρυσοκάστρου τούτου
ζῶντες μεθ' ὄσης ἡδονῆς, μετὰ χαρίτων τόσων.
(Ἐκφρασις πανεξαίρετος κόρης τῆς Χρυσορρόης.)
Ἦν γὰρ ἡ κόρη πάντερπνος, ἐρωτοφορομένη,
ἀσύγκριτος τὰς ἡδονάς, τὸ κάλλος ὑπὲρ λόγον,
810 τὰς χάριτας ὑπὲρ αὐτὴν τὴν τῶν Χαρίτων φύσιν.
Βοστρύχους εἶχεν ποταμούς, ἐρωτικούς πλοκάμους·
εἶχεν ὁ βόστρυχος αὐγὴν εἰς κεφαλὴν τῆς κόρης·
ἀπέστιλβεν ὑπὲρ χρυσῆν ἀκτῖναν τοῦ ἡλίου.
Σῶμα λευκὸν ὑπὲρ αὐτὴν τὴν τοῦ κρυστάλλου φύσιν·
815 ὑπέκλεπτεν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σώματος ἢ χάρις.
Ἐδόκει γὰρ σὺν τῷ λευκῷ καὶ ρόδου χάριν ἔχειν.
Ἄν μόνον ἀνευδράνισες, τὸ πρόσωπον ἂν εἶδες,
ἐσείσθης ὅλην σου ψυχὴν, ὅλην σου τὴν καρδίαν·
ἀπλῶς τὴν κόρην ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης εἶπες
820 καὶ πάσης ἄλλης ἡδονῆς ὅσας ὁ νοῦς συμπλέκει.
Τί δὲ πολλὰ πολυλογῶ, τί δὲ πολλὰ καὶ γράφω
τάχα πρὸς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ σώματος τῆς κόρης;
Λόγος μικρὸς ἂν ἐξαρκοῖ πρὸς τὸ νὰ τὸ δηλώσῃ:
ὅσας ὁ κόσμος ἔφερε γυναῖκας εἰς τὸ μέσον
825 καὶ πρὸ αὐτῆς καὶ μετ' αὐτὴν καὶ τότε ὅσαι ἦσαν
ὡς πρὸς τὰς χάριτας αὐτῆς μιμῶ πρὸς Ἀφροδίτην./

Εμμανουὴλ Κριαρᾶς (επιμ.), *Βυζαντινά ἱπποτικά μυθιστορήματα* [Βασικὴ Βιβλιοθήκη, 2], Αετός, Αθήνα 1955 σ. 19-83.